

## Az olvasó munkásért

## Vetélkedő

Az ember szomszagnak érzi magát, de nem vágyik itálra; azt képzei, hogy éhes, de egyetlen falat le nem menne a torkán: versenyláz. Van ilyen szellemi versengések előtt is. A Somogyi-könyvtár olvasótermének folyosóján egy fiatal férfi panaszkodik a társának: „Te, esküszöm, hogy az égvilágon semmire nem emlékszem!” „En sem” — így a másik.

Néhány perc még az olvasópályázati vetélkedő kezdetéig. A versenyzőknél csak a játékvezető, Lippai Jánosné főkönyvtáros izgatottabb. Hosszú hetek óta készült erre a napra. Kezében a játékvezetőkönyve; a terjedelme is jelzi a munka mértékét: negyven oldalnyi. A GÁZ dr. Hága László tartalma pedig? Nos, ez mindjárt elválik...

A vetélkedőt a fiókkönyvtárosok szervezték. Tizenhét brigád vállalta, hogy elővassa az ajánlott irodalmat, s részt vesz a városi döntőben.

Az első fordulóban tesztlapot kell kitölteniük. „Lehetőleg nem lexikális tudást kérünk számon, hanem sokkal inkább a megfigyelés, gondolkodás, játékoság próbája akar lenni ez a vetélkedő. Azt persze nem állítjuk, hogy tudni nem kell. Tudni kell, csak nem afféle iskolás módon” — mondja a játékvezető, és bizonyítja is szavainak igazságát. A versenyzők mosolyogva írják a válaszaikat. A DÉ-tékét: negyven oldalnyi. A GÁZ dr. Hága László tartalma pedig? Nos, ez mindjárt elválik...

utóbb kiderül, a legjobban is. Eredményük: telitalálat.

A döntőbe hat brigád jut. Ekkorra már egészen felforrósodik a hangulat. A szünetben a gázosok már nézegetik-méregetik a fődíjat. A medve bőrére isznak-e, vagy sem, ezt még nem tudni... A verseny finise érdekességgel is szolgál. Bejut a Marx Károly brigád. Egy-személyes csapat pedig; a többiek ki tudja miért — nem jöttek el.

A zsüri dönt, számol, oszt, szoroz, de sok más bíráló bizottsággal ellentétben nincs nehéz helyzetben — a végére adódik ugyan egy holtverseny is két csapat között, de ezt pillanatok alatt eldöntik a versenyzők. A vetélkedőt végül a dr. Hága László brigád nyeri, s kapja a százkötetes könyvtárát aján-dékul. A második a kézi-szerszámgyári Március 15-e brigád; az 5 jutalmuk ötvenkötényi téka. Az egyszemélyes brigád a hatodik helyet érdemli, ám Török Józsefné, a Szegedi Építőipari Szövetkezet anyaggazdálkodási előadója dupla jutalmat kap a zsüri elnökétől, Juhász Páltól. A közönségtől pedig vastapsot.

Három óra története — dióhéjban. Valójában hónapoké. A város tizenhét brigádjának dolgozói hosszú heteken át készültek erre a vetélkedésre. Közben tanul-tak, olvastak, többek lettek — és ez a legfontosabb.

P. F.

## Amiről a nyomdagépek zakatoznak...

A gépterem most halkabb, mint máskor, szinte csendes: ebédszünet van. A teremvezető őrzi birodalmát, s mert most nem zakatol-zug egy masina se, szavát jól hallhatjuk. Önkéntelenül is simogatja kezével gépeit Szurányi Tibor, míg beszélgetünk. Bemutatja a gépműhelyt a Szegedi Nyomdába látogatott könnyűipari miniszterhelyettesnek, dr. Bakos Zsigmondnak.

A miniszterhelyettes és a társaságában levő megyei és városi vezetők itt, a műhelyekben mérhetik fel, mit jelentett, milyen erőfeszítő munkát kívánt azoknak az eredményeknek a megszületése, amiről a nyomda igazgatója, Dobó József beszámolt.

Tizenkét éve valósult meg a Szegedi Nyomdában a rekonstrukció, akkor új épületszárnyat adtak át, s új, korszerű gépek álltak munkába a régiéknél. Óriási lépés volt az akkor — a belváros szívében dohogó-zakatozó üzem megemeléséért már az „élmezőnyhöz”.

Minden megoldás szükség-szerűségetől szorongatott: régen kellene már az új nyomda. A zezugos folyosókat, átjárókat csak az itt dolgozók ismerik ki, az ide-látogató számára viszont azt sugallják: a sok toldozás-foldozás, belső alakítás csak átmeneti megoldás.

Hosszú évek óta tart ez az „átmenet”.

De hosszú sorja van annak is, hogy egy olyan hatalmas beruházás, mint egy új nyomda, miképp és főleg mikor valósul meg. Itt és ma elég csak a kiadások

tényét előrebocsátani: az 1976-ban elkészült terv 244 millió forint beruházási költséget irányoz elő. Hogy ez miként, milyen hitelek-ből tevődik össze, most még csak számolni lehetne, a bankintézmények és a miniszterium, s az illetékes gazdasági szerv még nem bírálta el a vállalat hitel-kérelmét. Nem azért, mert nem értek rá, hanem mert a döntés felelőssége nagy horderejű: a beruházás gazdasági mutatói a következők alatt maradnak, vagyis nagyon lassan térül-mek meg a befektetett százmilliók.

A miniszterhelyettes az üze-met járva megismétli, hogy a miniszterium — amint azt a vezetővel folytatott beszélgetéskor is elmondta — támogatja a hitelkérelmet, felső szintű egyedi elbírálásra továbbította. A nyomda-építést ugyanis fontos művelődéspolitikai érdek is indokolja. Itt, Szegeden készülnek a műszaki, matematikai könyvek, amelyeknek termelését növelni is kellene, hiszen szellemi termékeinknek fontossága egyre nagyobb. A nyomda idei terve a tudományos könyvek előállításában több mint kétezer ív — és még mennyivel több feladatot lenne, ha bírnák a technikai körülmények szorításában. Aztán az itt készülő két politikai napilap modern technikájú előállítása is sürgető kérdés — ebben az épületben nem lehetne elhelyezni a szükséges új gépeket, berendezéseket.

A fiatalok, akik itt dolgoznak az újabb és az öregebb

gépeken, pontos, szép munkát végeznek, igaz szakma-szeretettel.

Most egy híján százmillió forint a nyomda éves termelési értéke, csaknem 8 ezer forinttal nőtt az egy főre jutó termelési érték. Nem hivatkoznak a „jelenlegi körülményekre”, a miniszterhe-lyettesnek se akarták feke-tébbre festeni a képet. Sőt, nem kis büszkeséggel mondták el, hogy tavaly 12 itt ké-szült könyv kapott kiváló, il-letve jó minősítést a könyv-ez „szépségversenyén”. S érdemes meditatálni azon — még ha a döntések előtt ez talán csak meditáció marad is — mit jelentene könyvki-adásunk szempontjából ia ennek a nagy múltú nyomda-nak a megújulása, felzárkó-zása a technika mai követel-ményeinek megfelelő — bár kevés számú — új magyar nyomdákhoz. Nem kell elke-rlünkünk álszerénységből a problémakörnek ezt az olda-lát sem, hiszen a Szegedi Nyomda jelentősége ma sem marad a város, a megye ha-tárain belül, jóval túlnó azon.

A könyvkötészetben hata-lmas könyvhalmok között oldalaznak a látogatók, s am-nagyobb nehézség: a dolgo-zók is. „Pedig most hónap közepe van” — mosolyognak rajta — „hónap végén, ami-akor a folyóiratok készül-nek...” — s az ég felé mu-tatnak, meddig nő az elkészí-tendő, s kész példányok osz-lopa. Kevés a hely.

A teljes kitélepítéshez köz-művésítés kell;..., a terve-zéshez idő;..., a felépítést vállalja az építőipari válla-lat;..., nagyon precízen kell előkészíteni a beruházást... — mind igen nehéz problé-makör.

Az új nyomda építése in-dokolt és sürgető — nincs, aki tagadná ezt.

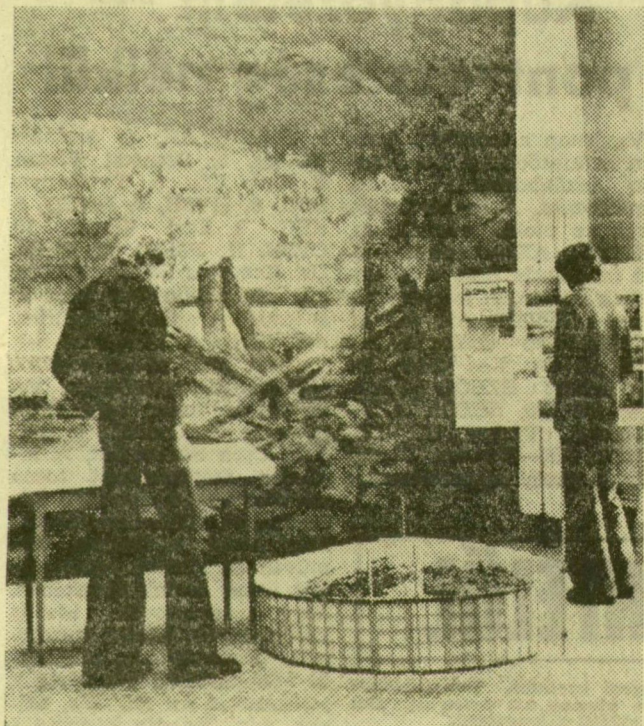
De hogy az avatóbizottság mikor vágja majd át a sza-lagot, arról nyilatkozni most elhamarkodott lenne.

A gondokról hallgatni is lehetne, de azzal még nem oldottunk meg semmit. A döntés viszont egyre sürge-tőbb — ezért is türelmetlen a megye és a város vezetőinek a szava, amikor szóznak a nyomdaépítésről. Már arra sincs idő, hogy a meditáció-kat „vásonköztesben” tovább-bítsuk...

Erről is zakatoznak a nyom-da öreg gépei...

Sz. M.

## Művészrestaurátorok szegedi konferenciája



Acs S. Sándor felvétele

## A Feszty-körkép dokumentumai a kupolában

Második alkalommal rendezik meg az ország művész-restaurátorainak tudományos konferenciáját. A festő- és szobrászrestaurátorok ezúttal Szegeden találkoznak kétna-pos tanácskozáson. A szegedi Móra Ferenc Múzeum és a Múzeumi Restaurátor- és Módszertani Központ igaz-gatója ad tájékoztatót a res-taurátorképzés és tovább-képzés helyzetéről, valamint a jövő évi nemzetközi res-taurátorok szeminárium előké-szülteiről.

A tanácskozáshoz kapcsolódóan tegnap délelőtti szak-értői bizottság értékelte a Feszty-körkép eddig elké-szült, restaurált részleteit. A Közművelődési Palota kupolájában az eseményhez kapcsolódóan a restauráláshoz kapcsolódó dokumentum-kiállítás nyílt. A bemutató egyrészt felvillantja a Feszty-körkép százéves történeté-nek fontosabb állomásait, másrészt bepillantást enged a restaurátóri tevékenység műhelytitkaiba.

Tegnap délután a Magyar Tudományos Akadémia szegedi bizottságának székháza-ban rendezték meg a kon-ferencia első napi előadásait. A megnyitó után dr. Trog-mayer Ottó megyei műzeum-igazgató tartott tájékoztatót az Opusztaszeren megnyíló Nemzeti Parkról. Szűcs Árpád, a múzeum restaurátora a Szegden restaurálás alatt levő, majd az opusztaszeri Nemzeti Parkban felállítan-dó Feszty-körkép történetét vázolta, majd a körképet restauráló munkaközösség vezetője, Kisterenyi Ervin számolt be a másfél éve fo-lyó munkálatok eddigi ered-ményeiről. Ezután az orszá-gos konferencia résztvevői megtekintették a munkálatokat a várban, s kicserélték gondolataikat.

Ma, kedden a tanácskozás résztvevői Opusztaszerre látogatnak. A helyszínen te-kintik meg az ásatásokat, s az ott folyó munkálatokat. Délután a Bartók Béla Művelődési Központban két

előadás hangzik el. Az egyi-ket Kiss Tamás restaurátor tartja a restaurátóri doku-mentációról, majd Éri Ist-ván, a Múzeumi Restaurátor-és Módszertani Központ igaz-gatója ad tájékoztatót a res-taurátorképzés és tovább-képzés helyzetéről, valamint a jövő évi nemzetközi res-taurátorok szeminárium előké-szülteiről.

A tanácskozáshoz kapcsolódóan tegnap délelőtti szak-értői bizottság értékelte a Feszty-körkép eddig elké-szült, restaurált részleteit. A Közművelődési Palota kupolájában az eseményhez kapcsolódóan a restauráláshoz kapcsolódó dokumentum-kiállítás nyílt. A bemutató egyrészt felvillantja a Feszty-körkép százéves történeté-nek fontosabb állomásait, másrészt bepillantást enged a restaurátóri tevékenység műhelytitkaiba.

## Magyar filmhét Angolában

A napokban magyar film-hetet tartanak Afrika leg-fiatalabb szocialista államá-ban, Angolában. Az április 23-ig tartó rendezvény ke-retében a főváros, Luanda há-rom nagy filmszínházában Bán Róbert Talpalatnyi föld, Szabó István Álmodozások

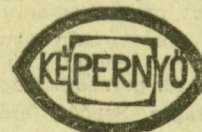
Új tévémagazin indult — ifjúságpolitikai. *Peták Ist-ván*, a felelős szerkesztő sze-rint több megszünt ifjúsági műsor funkcióját vállalta föl ez az új, így a Radarét és a Telesubjektívét. Való igaz, a *Fiatalok órája* első adásá-ban máris szerepeltek olyan témák, amelyek illettek vol-nak a korábbi ifjúsági mű-sorokba. Mégsem egyszerűen arról van szó, hogy több, különböző időpontokban je-lentkező, és különböző ifjú-sági rétegekhez szóló műsrot most összevontak, egyetlen egyórássá. A fiatalok órája valami más, valóban új, é-lősorban a stílusá, a hangu-lata miatt.

Mitől függ egy magazin-műsor stílusa? (Megjegyzen-dő: ha valamely rendszeren jelentkező magazinnak stílusa van — ez már ön-magában dicséretes. Ezek a műsorok szükségszerűen kü-lönléle műfajokból állnak össze, ami sok veszélyt rejt. Az egyik leggyakoribb: az 50—60 perces adások zavaró-an eklektikusak, vagy jelleg-telenek.) Talán attól: van-e megfontoltan kialakított és határozottan érvényesített egységes koncepció arról, hogy mit mondjon a műsor, kinek és hogyan? Ha ezeket

az alapkérdéseket tisztázta a magazin alkotógárdája, ak-kor már csak a feladatra leginkább alkalmas műsor-vezetőt és a riportereket kell kiválasztani.

Milyen az új ifjúságpoliti-kai magazin stílusa? A leg-kezenfekvőbb válasz: fiatalos. Mit jelent ma fiatalos stílusú és hangvételű műsrot csinálni a tévében? Először is olyan témákat kell vá-lasztani, amelyek iránt nem-csak a fiatalok érdeklődnek, hanem mindenki, a közép-korúak és a korosak is. A fiatalok órája összeállításá-ban érződik a szándék: az új műsor is segítsen oszlatni a hiedelmet, miszerint a fiataloké — külön világ; a felnőtt számára alig megkö-zelíthető, külön jelrendszere és szókincse van. Az első adásban szereplő egyetemista körültekintő, tényszerű és kritikus „felszólalása” az irányított pályázati rendszer-ről; a drága pénzen elfuse-rált sportcsarnokról szóló ri-port; az őrszentpéteri fiata-lok beilleszkedésének témá-ja — egy-egy bizonyíték ar-ra, hogy a fiatalokat ugyan-az érdekli, ami mindnyájun-ka foglalkoztat. Esetenként annyi a különbség, hogy őket jóval szenvedélyesebben, az igazságkeresés és jobbitás őszinte szándékával, és a megoldások hitevel. Ami pe-dig a sajátos jelrendszert és szóhasználatot illeti: ebben a műsorban is kitűnt, hogy a fiatalok előszeretettel használják a diáknyelv sza-vait, a számunkra esetleg egyszerűsítő, de nekik egyez-ményesen sokértelmű divat-szavakat. De elég nehéz ezt az elzárkózás, vagy éppen a cinikus lezsértség jeleként értelmezni. Kifejezetten üdítő hatású, ha végre nem a hi-deg-rideg prospektusnyelven közlik velünk az információ-kat. Amikor ezt teszik (a

## Fiatalok órája



## Kórházi pavilon épül Szegeden

Szegeden, az I. számú Kórház Kossuth Lajos sugár-úti épülete igen elavulttá vált. Többször felújították már, szinte állandó karban-tartást igényel, mégsem fe-lel meg az ápolás, a gyógyít-ás jogosan elvárható köve-telményeinek.

A szegedi tanács végrehaj-tó bizottsága megtárgyalta a kórházi kiürítő pavilon be-ruházási programját. Az építmény helye a II. sz. Kórház Tolbuhin sugárúti főépülete és a KOJAL épü-lete közti terület, ahol most egy rossz állagú földszintes épület van.

A kiürítő pavilon a Sze-gedi Házépítő Kombinat ter-mékeiből készül, hatszintes magasságú lesz, kétszáz ágyas. A beruházás teljes költség-előirányzata 52 és fél millió forint. Az építéshez év őszén hozzákezd a generálkivitelező DELEP Vállalat. Tervek szerint 1979 második negyedében meg-történik üzembe helyezése.

S. E.